

**Історія Вікторії Згардан – учасниці обласного конкурсу
«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Майстриня своєї справи»**

Вікторія Згардан присвятила енергетиці понад 30 років. Ще з дитинства, коли її батько працював в енергетичній сфері, вона бачила, що таке справжня відданість професії. З того часу світло стало частиною її життя. Спершу була робота в енергонагляді, потім навчання у технікумі, а згодом трудовий шлях продовжився у службі підстанцій. Вже понад 20 років Вікторія обслуговує енергооб'єкти Краматорської групи підстанцій.

Для неї ця професія — не просто робота. Це справа життя, яку вона виконує з любов'ю і щирим бажанням допомагати людям. Бо без світла, каже Вікторія, неможливе життя. І навіть поза робочим

часом вона завжди готова підтримати колег і тих, хто потребує допомоги.

З початком війни її життя кардинально змінилося. Вперше страх вона відчула ще у 2014-му, коли заходила на знеструмлені підстанції та чула мертву тишу там, де все раніше було сповнене гудінням обладнання, що працює.. А з 2022 року небезпека стала щоденним супутником. Вікторії доводилося працювати на підстанціях, які ворог розбивав обстрілами вщент. Над головою пролітали снаряди та дрони, сипалася штукатурка, вибухи вибивали вікна. Вона неодноразово виконувала перемикання під час обстрілів, ризикуючи життям, аби жителі Донеччини мали світло й воду.

«Чуєш, що щось летить – миттєво вистрибуєш в бронежилет, біжиш в укриття, а далі сидиш і молишся обсіпана штукатуркою проміж стін, що підстрибують від вибухів, - ділиться Вікторія.

У найважчі моменти вона фактично виконувала обов'язки майстра, координуючи роботу колективу. Її мужність відзначена грамотами та подяками. Але для самої Вікторії найважливіше — це те, що вона змогла підтримати свою команду і людей.

Попри постійні загрози, жінка знаходить сили жити й підтримувати інших. Вона допомагає колегам і переселенцям, ділиться знаннями, консультує тих, хто не знає своїх прав чи обов'язків. У побуті також не зраджує добре серце: разом із родиною прихистила переселенців, дбає про тварин. У її домі живуть три собаки та два коти. Вона прихистила старого собаку з притулку та кота сусідки, яка виїхала. І Вікторія твердо каже, що якщо доведеться евакуюватися, то тільки разом із ними. «Я не залишу своїх улюбленців, вони теж частина сім'ї», — впевнено каже вона.

Вікторія вміє підтримувати атмосферу оптимізму в колективі навіть тоді, коли довкола вибухають міни. Її життєве кредо просте: якщо не можна змінити обставини — треба змінити ставлення до них.

Вікторія Згардан — це приклад незламності й самовідданості. Вона несе світло людям навіть у найтемніші дні війни. Її історія — це історія жінки Донеччини, яка залишилася вірною своїй професії, колегам і рідній землі.